

[Rager.]

have Lov til at udlægge den højtaerede Formands Tavshed

Formanden: Ja, Tavshed er nu ikke det rigtige Udtryk for Situationen i Øjeblikket. Maa jeg bemærke, at Formanden ikke har til Opgave at besvare Spørgsmaal, der direkte henvendes til ham; ej heller er det Formandens Opgave at være Konsulent for de forskellige Talere. Formanden skal lede Forhandlingerne, og Formanden tilraader i dette Øjeblik, at man afkorter Forhandlingen i størst mulig Grad — ogsaa under Hensyn til det, jeg før bemærkede, at der ikke er Gnist af divergerende Synspunkter i den Betænkning, der ligger til Grund for Forhandlingerne. — Jeg beder den ærede Taler om at fortsætte og om snarest muligt at afslutte.

Rager: Jeg tror, jeg kan sige, at jeg selv som Taler aldrig her paa denne Plads har været generet af Kanontordenen fra Amager.

Jeg skal da forlade disse Lyd-Betragtninger og blot bemærke, at der ogsaa er fremført andre Betæneligheder med Hensyn til Skydebanerne. Jeg har saaledes faaet en Henvendelse fra en sagkyndig Mand, som i øvrigt gør opmærksom paa, at det med Lyden er der ikke nogen Grund til at være bange for. Han er derimod bange for, at Sejlladsen paa Kongelunden skal blive generet, fordi de nye Skydebaner vil gøre det vanskeligt at sejle ind til Kongelunden, og han er ogsaa bange for, at Badning vil kunne blive farlig. Jeg gør dog opmærksom paa, at efter de Undersøgelser, Udvalget har foretaget, og efter alt, hvad der i det hele taget foreligger, er Ængstelse ogsaa i denne Retning absolut ubegrundet.

Jeg har derfor efter disse Undersøgelser kun kunnet naa til det Resultat, at det ikke alene er fuldt forsvarligt at flytte Skydebanerne til det inddæmmede Terræn, men at det er absolut nødvendigt at benytte den Lejlighed, der nu endelig gives, til at faa Skydebanerne bort fra det Sted, hvor de ligger.

Men naar man saa kommer til Spørgsmaalet om de Omkostninger, som dette forsaarsager, og specielt det, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram var inde paa, hvem der skal betale dem, saa vil jeg gerne — her taler vi jo fra Statens Synspunkt — sige, at det forekommer mig, at det Tilbud, der ligger fra Københavns Kommunalbestyrelse, og det Tilbud, der ligger fra

Københavns Havnevæsen, er et overordentlig kulant Tilbud. Det er rigtigt, at Københavns Kommune har den allerstørste Interesse i, at Skydebanearrealerne bliver gjort frie, men det er lige saa sikkert, at det er Staten, det paahviler at faa flyttet Skydebanerne, og de ligger nu paa et Terræn, hvor det er uforsvarligt af Staten at fortsætte med at anvende dem. Jeg vil paa staa, at hvis Københavns Kommune havde afvist at have med dette at gøre, var Staten nødt til alligevel at bringe dette eller maaske et dyrere Anlæg til Udførelse.

Derfor forekommer det mig, at man herfra skal sige en Tak til Københavns Kommune og til Havnevæsenet for den Storslaaethed, hvormed de har stillet sig til Disposition ved denne Lejlighed. Dette siger jeg ikke for at stille det op modsætningsvis til, hvad man har gjort ved Rømø-Dæmningen, for jeg indrømmer, at dernede lever man under et Nødvendighedens haarde Tryk. Men vi har det heller ikke altid økonomisk saa godt i København, som man vil gøre det til. Jeg tror derfor ikke, det tjener til nogen Nytte, at man fra Repræsentanterne for anden Side vil pege paa, at København her har betalt for lidt. Jeg tror, man langt hellere skal sige: Vi er glade ved, at man kommer os til Hjælp i den Udstrækning, som man gør her, og gør det med aabne Hænder, og samtidig sige, at vi er ogsaa glade ved, at Hovedstaden hjælper med til at faa det andet Arbejde i Gang paa det kulante Grundlag, som Tilfældet har været.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fischer): Jeg takker Udvalget for den hurtige Behandling af Lovforslaget og for den Enighed, der er tilvejebragt. I Anledning af de faldne Udtalelser vil jeg gøre et Par Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram udtalte, at man ikke ved offentlige Arbejder var i Stand til at afskaffe Arbejdsløsheden, og at dette Lovforslag er Udtryk og Bevis herfor. Jeg er enig i, at man ikke kan afskaffe Arbejdsløsheden ved offentlige Arbejder alene, men det forekommer mig, at det ærede Medlem dog maa indrømme, at det er en betydningsfuld Indsats, der her gøres, hvorved i 200 Mand sættes i Arbejde, hvad indirekte formentlig medfører, at mange andre kommer i Arbejde i de kommende fire Aar. Jeg tror derfor, at man ikke skal undervurdere Lovforslagets Betydning med Hensyn til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Blot indrømmer jeg, at